

N:o 71.

Af Herr **S. Wieselgren:** *Angående rätt för vissa lärare vid enklassiga pedagogier att, i afseende å lönetur, vid skeende befordran tillgodoräkna sig den tid de i förstnämnda egenskap tjenstgjort.*

Förmånen att efter viss tids väl vitsordad tjenstgöring uppflyttas i högre lönegrad är beviljad samtliga ordinarie lärare vid allmänna läroverken och de tvåklassiga pedagogierna. Genom Kongl. brefvet den 1 Juni 1877 har denna förmån utsträckts äfven till vid nämnda läroverk anstälde extra ordinarie lärare, som äro filosofiekandidater eller filosofiedoktorer och fullgjort stadgade vilkor för att kunna till lektor, adjunkt eller kollega vid statens läroverk utnännas, så att de vid skeende befordran ega att räkna sig till godo den tid, de från och med året näst efter nämnda vilkors fullgörande såsom extra ordinarie lärare tjenstgjort; hvarjemte enligt Kongl. kungörelsen den 29 Maj 1874 sistnämnda förmån med viss inskränkning tillerkänts lika kvalificerade lärare äfven vid enskilda läroverk af minst fem klasser, ställda under af Kongl. Maj:t förordnad inspektion. Under sådana förhållanden synes mig, att det närmast måste bero af ett förbiseende, att sådane vid statens enklassiga pedagogier anstälde lärare, som äro filosofie kandidater eller filosofie doktorer och fullgjort stadgade vilkor för att kunna till lektor, adjunkt eller kollega vid allmänt läroverk utnännas, hvarken åtnjuta förmånen att efter viss tids väl vitsordad tjenstgöring uppflyttas i högre lönegrad, ej heller ens tillerkänts rätt att vid skeende befordran till tjenst vid allmänt läroverk eller tvåklassig pedagogi få med afseende på lönetur räkna sig till godo den tid, de såsom lärare vid den enklassiga pedagogien tjenstgjort.

Under närvarande förhållanden, då frågan om pedagogiernas indragning kan sägas stå på dagordningen, vill jag icke föreslå, att dessa

lärare vid de enklassiga pedagogierna skulle, i likhet med lärarne vid statens öfriga läroverk, efter viss tids tjänstgöring kunna uppflyttas i högre lönegrad, ehuru detta må synas ganska billigt, när man jemför deras tjänstegöromål med dem, som åligga en adjunkt eller kollega, hvars tjänstgöring är förlagd inom första klassen af ett allmänt läroverk eller en tvåklassig pedagogi; ty under det att undervisningsskyldigheten är lika, har läraren vid den enklassiga pedagogien att derjemte bestrida de så kallade rektorsgöromålen, hvilka äro väsentligen lika med dem, som åligga rektorerna vid mindre läroverk. Deremot synes mig frågan om pedagogiernas indragning icke böra lägga något hinder i vägen för att lärarne vid de enklassiga pedagogierna finge rätt att, efter vunnen befordran till tjänst vid allmänt läroverk eller tvåklassig pedagogi, med afseende på lönetur räkna sig till godo den tid, de vid den enklassiga pedagogien tjänstgjort. Om beslut fattas, att pedagogierna skola indragas, torde man nemligen kunna antaga, att i följd af en sådan anordning vakanser vid de enklassiga pedagogierna fortare skulle uppstå.

På grund häraf och på det lärarne vid de enklassiga pedagogierna åtminstone må vid vunnen befordran komma i åtnjutande af samma förmåner i afseende på löneturs beräkning, som extra lärare och vikarier vid de allmänna läroverken och tvåklassiga pedagogier fått sig tillerkända, vågar jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta och genom underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes med afseende på lärarne vid de enklassiga pedagogierna förordna: att filosofie kandidat eller filosofie doktor, hvilken fullgjort stadgade vilkor för att kunna till lektor, adjunkt eller kollega vid statens läroverk utnämnas, må vid skeende befordran med afseende på lönetur räkna sig till godo den tid, han från och med året näst efter berörda vilkors fullgörande tjänstgjort såsom lärare vid någon af statens enklassiga pedagogier.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1881.

Sigfrid Wieselgren.